

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 281.

Tredie Session.

83de Møde.

Løvedagen den 21de Februar.

(Forts.)

Fenger (fortsat): Jeg troer derfor, at det er høist sandsynligt, at det overveiende Fleertal af disse Reserve-Officerer vil vælge den Pension, som der egentlig indeholdes i Udvalgets Forslag til § 4, og jeg troer, at det er høist sandsynligt, at, dersom vi ikke faae Krig i en nogenlunde nær Fremtid, saa vil dette blive en overordentlig bekostelig Maade for Staten at affinde sig med dem paa, uden at der dog ydes de Paagældende Noget, som kunde siges at være svarende til de Tjenester, som de have ydet Staten. Jeg maa derfor tilstaae, at jeg vil foretrække det, som Lovudkastet har givet, hvorved denne gjensidige Forpligtelse er indskrænket til en vis Arrække, thi de Tjenester, som disse Officerer have ydet, have været for en begrændset Tid; det er derfor ogsaa rimeligt, at man derfor giver dem Vederlag i en begrændset Tid, men det er ikke rimeligt, at man yder disse Mænd, som dog for det meste ere i en yngre Alder, en livsvarig Pension, fordi de have tjent Staten i saa Aar, om ogsaa deres Tjeneste i denne Tid har været nok saa udmærket.

Ordføreren: Jeg bør maaskee strax oplyse det af den ærede sidste Taler Fremsatte. Udvalget er, som berørt, kommet til det Resultat, at, dersom alle de i § 4 omhandlede Officerer valgte at gaae af, vilde Udgiften forøges med circa 24,000 Rbd., og efter § 6 vilde Udgiften forøges med henved 15,000 Rbd.; derimod kan jeg ikke ganske gaae ind paa den ærede Rigsdagsmands Bemærkning om, at det vilde blive en betydelig større Udgift for Staten, dersom Fleertallet valgte at blive staaende; den ærede Rigsdagsmand synes at forudsætte,

at de da vilde og kunde blive staaende endog saa deres hele Levetid; men det staaer jo i Krigsbestyrelsens Magt at give dem deres Afsted; og vi have tænkt os, at, navnlig naar de Barnepligtige kunde afgive det fornødne Antal Reserveofficerer, saa vilde de Officerer, som nu forblive, efterhaanden blive affledigede; det er ogsaa derfor, at vi have tilføiet, at de ved Affledigelsen skulde have et Aars Indtaegt. Jeg troer derfor ikke, at man kan gaae ud fra den Forudsætning, at disse Officerer ville blive staaende i en saadan Arrække, som af Ordføreren antydet; thi, om ogsaa en enkelt Krigsminister kunde tænkes uden Grund at ville beholde de nævnte Officerer, saa kan man dog ikke forudsætte dette om enhver Krigsminister. Desuden er der jo ogsaa i den aarlige Finantslov altid Middel til at tvinge Krigsministeren til at foretage det i denne Henseende Fornødne. Forrigt indrømmer jeg naturligtvis, at der bliver en betydelig Forøgelse i Udgifterne efter vort Forslag, men, da vi have hørt saa mange Indvendinger i modsat Retning, saa kunde det maaskee ikke virke ugunstigt for Udvalgets Forslag, at der ogsaa er kommet Paastande om, at vi have været for rundhaandede. Det taler maaskee dog Noget for, at Udvalget ikke har været egentlig extravagant i nogen af Retningerne.

Sagd: Først maa jeg bemærke, at, naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har villet lægge mig de Ord i Munden, at ingen retellende Mand kunde have en anden Mening end jeg, saa har han just ikke været synderlig correct i at giengive min Uttring; thi jeg udtalte kun det som min Overbeviisning, at, ligeoverfor de af mig fremhævede Kjendsgjerninger, vilde ingen retellende Mand nægte Reserveofficererne deres derpaa støttede Rettigheder, paa Grund